

Instanța de fond: L. Bagrin
Instanța de apel: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Iuliana Oprea

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Bâtca Emil, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Bâtca Emil către Rîcov Igor privind încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Bâtca Emil și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 30 martie 2016, Bâtca Emil a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Rîcov Igor privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit recipisei din 05 ianuarie 2016, pârâtul Rîcov Igor a recunoscut datoria în sumă de 12 200 lei și s-a obligat să întoarcă datoria în rate până la sfârșitul anului 2016, fără dobânzi.

A mai indicat că, la 15 ianuarie 2016, a restituit suma de 200 lei și a garantat că la data de 16 ianuarie 2016 va rambursa suma de 2000 lei.

La 16 ianuarie 2016, prin convorbire telefonică de la orele 10:00, pârâtul repetat a promis și a amânat pentru ora 17:00 restituirea sumei de 2000 lei, însă la ora 17:00 nu a mai răspuns la apelurile reclamantului.

Pe parcursul zilelor de 17 ianuarie 2016 și 18 ianuarie 2016, pârâtul la fel a ignorat apelurile și mesajele reclamantului privind restituirea unei rate din datorie în mărime de 2 000 lei.

În opinia reclamantului, prin comportamentul său Rîcov Igor demonstrează că se eschivează intenționat de la restituirea împrumutului în rate, corespunzător înțelegerii din 05 ianuarie 2016.

La 18 ianuarie 2016, a expediat în adresa lui Rîcov Igor prin scrisoarea nr.DS 2360000397AS cu aviz simplu o notă informativă din 18 ianuarie 2016, care a fost recepționată la 23 ianuarie 2016 de Rîcova Ana, mama pârâtului. Soluționarea pe cale amiabilă a litigiului nu s-a soldat cu succes.

Reclamantul Bâtca Emil a solicitat instanței de judecată, încasarea din contul pârâtului Rîcov Igor a datoriei de 12 000 lei conform recipisei din 05 ianuarie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 31 mai 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Bâtca Emil și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 mai 2016.

La 29 ianuarie 2018, Bâtca Emil a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului declarat, Bâtca Emil a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea și a apreciat arbitrar probele.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Bâtca Emil, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Bâtca Emil, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții,

instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Bâtca Emil.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Bâtca Emil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Iuliana Oprea